

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om indfødsrets meddelelse m. v.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 768).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 138 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om skattelettelse for opsparing.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 233, fremsættelsen i tidenden sp. 647).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om nedslag i skatteansættelsen for renteindtægter m. v.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 245, fremsættelsen i tidenden sp. 647).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Peter Nielsen: Formålet med de økonomiske foranstaltninger, der blev gennemført i foråret, var for så vidt ikke at skaffe staten større indtægter til dækning af statsudgifterne; disse kunne udmærket afholdes af provenuet fra de daværende skattelove. Formålet var udelukkende at få ligningen nationalprodukt = forbrug + investering til at gå op, og det kunne kun ske ved at nedsætte forbruget, hvis det ikke skulle gå ud over investeringerne og derved skabe arbejdsløshed og nedsætte produktionen. Var der ikke mulighed for, at befolkningen selv ville foretage en sådan

overflytning, at ligningen gik op, måtte samfundet foretage den for den, bl. a. ved gennem en oms at formindske forbruget. Selvfølgelig ville det altid være bedst, om man selv foretog begrænsningen i sin købekraft fremfor at skulle have andre, i dette tilfælde staten, til det. Men det var jo ikke sket, og derfor måtte omsen m. v. komme. Det bliver vel også nødvendigt at føre finanspolitik for fremtiden ved at frembringe et overskud på statsbudgettet; men vil skatteyderen opspare privat, vil et sådant overskud selvfølgelig kunne formindskes.

Alle må derfor være interesseret i, at den private opsparing øges, og sammen med foranstaltningerne om kapitalbinding skulle lovforslaget om skattelettelse for opsparing virke yderligere animerende for privat opsparing. Det er rigtigt anført, at den, der ved at afbetale på egen virksomhed nedsætter sit privatforbrug for at komme ud af sin gæld, i lige så høj grad sparer som den, der kan sætte pengene i banken; derfor må han belønnes i lige så høj grad, og det er lige så godt at animere til denne form for opsparing.

Loven om kapitalbinding er for så vidt nem at administrere, kontrolforanstaltningerne er meget enkle; det bliver vel nok noget vanskeligere at konstatere opsparing ved gældsafbetaling. Kravet om regnskabsføring for dem, der begærer en sådan opsparingspræmie, må derfor være selvfølgeligt, ellers bliver enhver kontrol illusorisk. Hvis man vil begære skattnedslag grundet på gældsbetaling, må der altså foreligge regnskab, selv om man ellers ikke er regnskabspligtig efter kontrolloven; kontrollen bliver i øvrigt vel vanskelig nok. Det er jo en ny arbejdsbyrde, man pålægger de skatteliggende myndigheder, som i forvejen har arbejde nok; men det går vel, håbet beskæmmer ingen.

Det var jo bedst, om man kunne have samme ordning for alle skatteydere, uanset på hvilken måde de indtjener deres penge, men det vil selvsagt være umuligt at lade en sådan ordning gælde f. eks. for lønmodtagerne. I stedet får de mulighed for at opnå samme skattelettelse ved at indsætte penge på en bunden konto, således at de reelt bliver ligestillet med de selvstændige næringsdrivende. Også her undgår man at